

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Aniani Episcopi Avrelianensis: Ex ea quæ est apud V. P. Laurent. Surium. Fuit septimus eius sedis Episcopus: claruitq[ue] temporibus Valentiniani tertij, Romani Imperatoris; & Leonis, Romani ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

VITA S. ANIANI EPISCOPI AVRE- *Vide Tom.*
 lianensis: Ex ea quæ est apud V. P. Laurent. *6. Annal.*
C. Baron.
 Surium. Fuit septimus eius sedis Episcopus: cla- *& Notat. ad*
 ruitq; temporibus Valentini tertij, Romani *Martyrol.*
 Imperatoris; & Leonis, Romani Pontificis: anno *Rom.*
 Christi 457. &c.

EA tempestate, qua Hunnica rabies in re- *17. Noué.*
 giones populandas deustandasque se ef- *Hunnicus*
 fudit, & Gallijs atrociter imminebat, *irruptio.*
 beatissimus Anianus Aurelianensis vrbis fidum
 se pastorem declaravit. Metuens enim gregi,
 quem à Domino pascendum acceperat (quippe
 qui ex sancti Spiritus reuelatione, quæ ventura
 essent, iam antè cognouisset) supplices pro eo
 ad Deum preces fudit, iram eius ab eo auerte-
 re cupiens.

Porro cum iam communibus omnium suf- *S. Anianus*
 fragijs episcopus electus esset, ab Agrippino *supplicet pro*
 viro illustri & militum magistro petijt, vt eos *captus ma-*
 omnes, quos carceres victos detinerent, libe- *gistrum mi-*
 ros abire pateretur. Recusabat ille, nescio quid *litum.*
 causæ prætexens: sed cum vellet in templum
 precandi causa ingredi, ab alto decidit lapis
 in caput eius, diramque ei plagam imponens,
 multum ex eo sanguinem expressit. Sensit ilico
 ea causa id accidisse, quod sancti episcopi pre- *Punitur di-*
 ces reiecesset: Mittit ergo, iam à famulis repor- *uitur ma-*
 tatus in domum suam, qui episcopum vocent: *gister ma-*
 mors enim propter nimiam sanguinis fluxio- *litum.*
 nem iam impendere videbatur. Venit episco-
 pus, manu sua vulneri Crucis signum impri-
 mit; sanguis sistitur; redeunt vires propè iam
 deplorato; aperiuntur carceres; & exeunt mi-

seri, B. Aniani episcopi intercessione in libertatem vindicati.

Condiderat eius decessor beatus Euortius ecclesiam Aureliæ. Eam sanctus Anianus illustriorem reddere volens, culmen eius iussit altius euehi. In eo opere præfectus operis siue architectus, labante pede, è tecto corruens, præsentissimum vitæ discrimen adiit; toto quassato corpore, vix vltimo spiritu in illo residete. Id sentiens B. Anianus, procùl contra eum expressit Crucis signum, ad eumq; aduolans manum eius apprehendit: punctoque temporis sanatum iussit redire ad opus.

*Egregium
miraculum.*

At verò in Gallias irruentibus Hunnis, sauius Attila Rex imperabat. Qui cum Aurelianensem urbem vellet euertere, B. Anianus vt officio suo non deesset, Arelatem profectus est, vt Aëtio patritio, barbaræ gentis crudelitatem explicaret. Cùm autem iter ageret, ad Mamenti viri potentis ædes diuertit; qui grauissimè decumbens, spiritu & voce omniq; gradiendi facultate destitutus, spem viuèdi omnè suis ademisse videbatur. Vt autem persensit vxor eius, matrona nobilissima, beatù Anianum aduenisse; ad eius se pedes abiecit, orans vt marito salus redderetur. Accedit igitur vir Dei ad lectum ægotantis; videt eum horas extremas ducere; procumbit in preces; orat Dominum tota nocte cum lachrymis: donec manè æger pristinæ sanitati redditus est. Indè pergit Arelatem, & ab Aëtio humanissimè exceptus, indicat quo in periculo versetur Aurelia; implorat eius opè: quã Aëtius liberaliter & prolixè pollicetur. Redit deindè ad ciues suos, nõ parum

Aliud.

parum tanti pastoris absentia moerentes; erigit animos eorum multa consolatione: praeparant illi omnia propulsando hosti opportuna.

Interea tremantibus iam ab impetu arietum muris, iamque ruituris, ecce Aetius & Theodorus Gothorum rex, ac Thorismudus eius filius, cum exercitibus suis civitati subveniunt; aduersumque hostem eijciunt ac repellunt. Itaque liberata obtentu beati antistitis civitate, Attilam fugant. Post eam vero a barbaris reportatam victoriam, S. Anianus laetabatur in Domino, quod neminem e suis amisisset, nisi si quis forte diuinam desperans opem, contra eius praeceptum barbaro se hosti ultro tradidisset. Tanta autem meritis beati viri post eam victoriam exstitit frugum ubertas in Aurelianensi territorio, ut magna inde ad superiorem laetiam fieret accessio. Biennio inde elapso, multis virtutum ornamentis illustris, post calcatos seculi fluctus, iam emeritus miles, carnis nexibus expeditus migravit ad caelos. Conditus autem est sepulchro ad occidentalem urbem Aurelianensis plagam, in beatissimi martyris Laurentij aede; ubi meritorum eius praestantiam, Christus multiplici miraculorum gloria declaravit. Postea crescente fidelium devotione, ad orientalem civitatis partem extructo templo insigni, corpus illius eo translatum est: Christo pergente miraculorum signis mirificare sanctum suum: qui cum patre & spiritu sancto vivit, & regnat in secula benedictus, Amen.

*a Haec lib. 2. histor. Francor. cap. 7. Gregorius Turonensis. * hunc alij Theodorica vocant.*

Migrat ad Dominum.

Tumulus eius miraculis celebris.

